

Spis treści

Wstęp	7
Mapa i plany	13
Prolog	17
Rozdział pierwszy Prowokacja	19
Rozdział drugi Stalag 308	35
Rozdział trzeci Auschwitz	40
Rozdział czwarty Zagłada	46
Rozdział piąty Birkenau	87
Rozdział szósty Szpital	115
Rozdział siódmy Szubienice	145
Rozdział ósmy Sonderkomanda	158
Rozdział dziewiąty Ucieczka	172
Rozdział dziesiąty Przesłuchanie	203
Epilog	217

W listopadzie 1942 roku siedemdziesięciu żołnierzy Armii Czerwonej zorganizowało ucieczkę z obozu Auschwitz. Wśród nich znajdował się więzień numer 1418, Andriej Pogożew.

Pogożew trafił do niewoli niemieckiej podczas chaotycznego odwrotu Armii Czerwonej w 1941 roku. Wraz z 20 tysiącami innych radzieckich żołnierzy został wysłany do Auschwitz. Rok później żyło zaledwie stu z nich. We wstrząsającej relacji szczegółowo opisuje życie i śmierć w obozie – choroby i niedożywienie, przerażające warunki i okrucieństwa, które zabiły prawie wszystkich jego towarzyszy.

Ta opowieść jest tym bardziej wyjątkowa, że Andriej Pogożew wziął udział w jednej z nielicznych udanych ucieczek z obozu. Dwadzieścia lat później więzień numer 1418 złożył zeznania przeciwko byłym strażnikom z Auschwitz przed frankfurckim sądem.

Andriej Pogożew urodził się w 1912 roku w Doniecku na Ukrainie i przed wojną pracował jako górnik i inżynier górniczy. W czerwcu 1941 roku został powołany do wojska, a we wrześniu trafił do niemieckiej niewoli. Po roku w obozie Auschwitz uciekł, został schwytany, a potem ponownie uciekł. Po wojnie wrócił do pracy w kopalni. Zmarł w 1990 roku.